

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naredilna na celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrt leta 2 kruni; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Mi in naši nasprotniki.

Med nami štajarskimi Slovenci in med našimi narodnimi nasprotniki je velik razloček. Razlikujemo se po zgodovini našega prebivanja na slovenski zemlji, različni smo po svojih namenih glede duševnega in gmotnega napredka dežele, razloček je med nami tudi, kar se tiče naše bodočnosti.

Poldrugi tisoč let živi slovenski rod na tej zemlji, kjer mi danes živimo. Poldrugi tisoč let napajajo ta tla potne srage delavnega slovenskega moža in stopa po teh tleh slovenska peta. V teh dolgih stoletjih vzrasel je pa slovenski človek s svojim mišljenjem in svojim čutenjem v nerazdružljivo celoto z domačo grudo, iz katere bo črpal pogum za zmagonosen boj z vsemi sovražniki podedovane zemlje. Tak narodov so vražnik, nemški tujec, prikradel se je v deželo šele pred kratkim. In kakor ljulika ne sme dolgo ostati vtihotapljen na rodovitni njivi, tako bode treba v kratkem tudi na slovenski zemlji za zmiraj izpuliti korenine tujemu plevelu. To je veliki zgodovinski razloček med nami in našimi nasprotniki.

Ta razlika v zgodovini je pa rodila nesrečno razliko domačega in tujega življenja glede vloge, katero ista igrata v kulturnem razvoju naše dežele. Kjer koli vlada naš narodni nasprotnik, tam vlada tudi izprijenost in pokvarjenost vsega prebivalstva. Naši nemški nasprotniki nas silijo, da izgubljamo in tratimo svoje moči v obrambo svojih pravic in da branimo svoje kulturne imetke pred nazadnjaškim nasprotnikom in razdiralcem. In vendar nas čaka še toliko število težkih nalog, ki naj dvignejo naš narod. Vrzimo se z vsemi silami v neumorno delo, da se razbistrijo pojmi vseh našincev o kulturnem in političnem programu bližnje bodočnosti. Ako bode pa bujno pognala bogata setev dobrega semena, zadušili bomo mimogrede ničvredno ljuliko nemčurstva in v tem se pokaže razlika

v ulogah glede duševnega napredka prebivalstva, ki živi na naši zemlji.

In šele v gospodarstvu, ki je takorekoč opora v dosegu vseh kulturnih namenov, ali niso tudi v istem naši narodni nasprotniki cokla, ki zavira voz napredka v naši deželi?

V gospodarstvenem oziru baš Nemci povzročujejo ono usodno nasprotstvo, v katerem se krha naše orožje v boju za zboljšanje gmotnih razmer vsega prebivalstva. Karkoli koristnega bi se dalo storiti, to zaprečijo v zvezi s svojimi mogočnimi zavezniki iz Gradca in Dunaja, ako količkaj sumijo, da bi dotični korak utegnil ojačiti gmotni položaj slovenskega ljudstva. Rajši naj hira cela dežela in vesoljno prebivalstvo, nego da bi se ugodilo zahtevam, ki bi utrdile tudi gospodarstveno in kulturno stališče Slovencev!

Ali se ne gre tu za zadevo, katera mora povzročiti, da v kratkem izbruhne zoper zati ralice na celi črti z elementarno silo boj za zagotovitev naravnega razvoja naših javnih razmer!

Tla se morajo vsaj toliko uravnati, da je ljudstvu dana prilika napredovati z razmerami časa v gospodarstvu in v kulturnih ciljih. Prostor je dovolj na teh naših slovenskih tleh za oba življa, da se razvijata, tudi za priseljence, ako so pripravljeni odnehati od činov sovražnosti zoper pretežno večino zgodovinsko in dejansko tu domačega slovenskega naroda. Mir se pa mora narediti kar najhitreje in ima državna oblast v prvi vrsti skrbeti, da se isti doseže sporazumno med obema zdaj tako skrajno nasprotnima življenjema. Če bi se to ne zgodilo, mora napeti slovensko ljudstvo vse svoje sile, da očisti od očetov podedovano zemljo sovražnega plevela, in da utvrdi tla za dosego velikih kulturnih nalog tega lepega kosa slovenske zemlje. Toliko je pa gotovo, da se tla neizogibno morajo izravnati in mir napraviti za vsako ceno, če ne v sporazumu s priseljenci tedaj pa tudi drugače.

Mir in ravna tla pa na vsak način in za vsako ceno! To bodi naloga najbližje bodočnosti. — c.

O Macedoniji.

Ne samo direktno prizadete države, kakor n. pr. Avstro-Ogrska in Rusija se brigajo za razmere v Macedoniji, tudi oddaljene države, kakor je Francoska, pazno zasledujejo to usodno gibanje na Balkanu, ker so pač uverjene, da je Macedonija ona dežela, o kateri bo pisala zgodovina prihodnjih let.

Te dni je razdelila francoska vlada v zbornici takozvano „rumeno knjigo“, v kateri je zbrano vse, kar se je dosedaj zgodilo v Macedoniji in za Macedonijo, in kar se še ni zgodilo, a se bo moralo, ako se hoče zabraniti požar krvave revolucije.

V knjigi se opisuje skupna akcija, ki sta jo sklenili Avstro-Ogrska in Rusija glede Macedonije. Razvidno pa je tudi, da se je tema dvema državama prostovoljno pridružila tudi Francoska, vsaj z dobrim svetom. Nemčija se nič ne omenja, kar pač dokazuje, da ni Nemčija na strani pomirjujočih velesil, temuč na strani — turškega sultana. To dvoumno ulogo Nemčije poznajo najbolje v Macedoniji, in vodja macedonskih nevoljnejev je nedavno javno izpovedal, da se je treba obrniti odločno v Berlin, ako se hoče doseči reforma, češ, da pravi sultan, ki reforme zadržuje, ne sedi v Carigradu, temuč v — Berlinu.

Rumena knjiga obsega 52 not, ki so jih spisali razni francoski državniki in poslaniki na tujih dvorih. Prvo noto je sestavil francoski poslanik v Peterburgu, marki Montabello. V isti opisuje, da je zunanja politika naše monarhije že od začetka gibanja v Macedoniji obudila živo zanimanje na zunaj. V ta namen je bilo pred vsem tudi potovanje prestolonaslednika, nadvojvode Frana Ferdinanda, v Peterburg, da obnovi avstro-ruski dogovor glede Balkana iz leta 1897.

LISTEK.

A la franka ali à la turka.

Hrvatski spisal Edhem Mulabdić.

Na meji avstrijsko-turški, na pragu, kjer se vjemata iztok in zapad, v malem turškem mestecu, je sedel nekega dne sodnik v svojem uradu. Ravno, ko je odpravil dvojico, ki se je za nekaj tožila, potrkala nekdo na vrata. Sodnik precej opazi, da je tujec, in reče:

— Svobodno!

V sobo stopi človek srednje rasti, spodobno oblečen; držeč klobuk v roki, se prikloni uradniku in izpregovori:

— Dovolite, milostni gospod, da se Vam predstavim! Jaz sem . . . — tukaj imenuje svoje ime in doda: trgovski agent iz Dunaja.

Sodnik se vzdigne, ponudi roko tujcu in ga postrežljivo vpraša:

— Prosim, česa želite?

— Prišel sem, da vznemirim Vašo milost s tožbo. Moja tvrdka, pri kateri sem agent, trguje že več let s trgovci tega mesta in reči morem,

da sta bili vedno obe stranki zadovoljni. Delali smo vedno „na odkrit račun“. Ali sedaj, ko sem prišel, da izterjam stare dolgove in sprejem od trgovcev nove naročbe, mi eden noče plačati, a obrok mu je že potekel, noče mi pa tudi nove naročbe naročiti . . .

— Kateri je to? preseče mu sodnik govor. Trгоvec mu pove ime in nadaljuje:

— Pa bi mu mogel napraviti stroškov, da sem ga tožil na Dunaju, ali zdi se mi primernejše, da se najprej pri Vas ogledam, pa . . . ne skonča govora, in sodnik vpraša:

— Kje so trgovci obvezani, da Vam plačajo dolgove?

— Na Dunaju, pa morejo tudi tu.

— Tedaj ga lahko tožite, kjer hočete; ali Vi hočete najprej tu poskusiti?

— Da!

— Ste-li tirjali od njega dolg?

— Sem.

— Pa kaj je rekel?

— Pravi: sedaj nimam; ako moreš, čaka, ako ne moreš, kaj morem jaz zato!

Sodnik se zamisli.

— Hočete ga torej tu tožiti?

— Da!

— Dobro. Ga hočete tožiti „à la turka“ ali „à la franka“?

Ker uradnik ni ponovil vprašanja, temuč neprestano čakal odgovora, se agent predrzne:

— Prosim Vas, milostni gospod, meni ni prav jasno zakaj me vprašujete?

— No, hočete li provesti tožbo „à la turka“ ali „à la franka“?

— Prosim Vas, ali je v tem kaka razlika?

— Sedaj o tem ni govora — počuri se sodnik — bote že izvedeli, ali je ali je ni. Jaz Vas samo vprašam: kako želite tožiti?

Agent je bil v škitpcih. Daljnega razjasnjenja o tem ni mogel zahtevati, a to ga je mučilo, zakaj ne ve, in zakaj ni prej v življenju prišel na to misel, da je v tem razlika. Mučilo ga je to tembolj, ker se je spomnil svojih naukov in bilo ga je tudi nekoliko sram; zdelo se mu je, da tudi sodnik ve za njegovo trgovsko akademijo, pa mu s svojim resnim vedenjem kljubuje in se mu roga, da za tako stvar ne ve. Naposled mu je bila tožba „à la franka“, to je način tožbe na zapadu, dobro znana, a tožba „à la turka“ mu je bila neznana. Zato se odloči za to, kar

Dne 1. decembra 1902 je po zval francoski minister Delcassé svojega poslanika v Carigradu, naj deluje na to, da zahtevata Francoska in Rusija skupno pri turški vladi, da izvede korenite preosnove v Macedoniji, posebno glede orožništva in zvišanja desetine. Isti čas je tudi ruski car naročil svojemu poslaniku v Carigradu, Sinovjevu, naj zahteva od sultana izvedenje reform. Sultan se je v začetku na vse načine izogibal odločni obljubi ter sploh ni storil nič drugega, kakor da je poslal nekaj svojih čet v Macedonijo.

Sele s potovanjem ruskega ministra grofa Lamsdorffa so začeli v Carigradu uvidevati, da ni šala. Ob enem je pisal ruski car francoskemu ministru Delcasséju, da je srečen vsled enakih nazorov med Parizom in Peterburgom glede reform, da se turški vladi v istini ukaže zboljšanje usode macedonskega prebivalstva. O potovanju in uspehih grofa Lamsdorffa na Dunaju omenja „rumena knjiga“, da je ta obisk popolnoma pomiril duhove. Dogovorili so se vsi koraki, ki bi bili potrebni za vsakojako dejansko posredovanje Avstro-Ogrske in Rusije v Macedoniji. Francoskemu poslaniku je tudi grof Lamsdorff natanko razložil svoje uspehe, o katerih je časopisje tako raznovrstno pigibalo. V svojem razgovoru s cesarjem Francem Jožefom in ministrom grofom Goluchovskim se je ruski minister uveril o popolnem skladu v mnenju obeh vlad. Da se pridobi sultana za mirne in odločne reforme, mu hočeta obe vladi olajšati posel ter mu zagotoviti njegove pravice v Macedoniji. A to vse le dotlej, dokler se bo kazala v Carigradu resna volja. Kakor brž bi bili Avstrija in Rusija primorani sami poseči vmes, se tudi sultanu od reče izključno pravo.

Kakor se tedaj spozna iz „rumene knjige“, ima Francoska precej močno besedo v tej zadevi, a pri tem ne skriva namer, kakor se to godi pri nas.

Kako so uspele reforme od tedaj, o tem vlada zopet tajnost. Direktno vznemirljiva poročila se zamolče, le po bolgarskih virih je mogoče zvedeti od časa do časa resnice, a te resnice so take, da ni upanja, da bi se z reformami zbrinilo najhuje. Čete, ki jih je sultan poslal, delujejo sporazumno z domačo policijo, ki obstoji večinoma iz krutih Arnavtov. Ti pomirjujejo po turški navadi. Pri komur čutijo denar, ga zgrabijo kot člana macedonske vstaške zveze, ter se mora ali bogato odkupiti, ali pa ga vržejo v ječo. Na ta način so polovili večino domoljubne inteligence, kakor duhovnikov in učiteljev. Prebivalstvo bo na ta način res ugnano, ker ne bo imelo voditeljev. A kako dolgo more to trajati! Prebivalci so sedaj res mirni, ker si ne upajo iz hiš, a tembolj kuhajo sovraštvo v svojih srcih. In ko bo nasilje prikipelo do vrhunca, bo tem huje počilo. Potem pa ne bo več „reformiral“ ne sultan ne posredujoče velesile, temuč ljudstvo samo.

mu je znano, pa izusti na ponovno sodnikovo vprašanje: ali „a la turka“ ali „a la franka“:

— A la franka.

— Dobro, reče uradnik, a koliko Vam je dolžen?

Trgovec mu pove.

Sodnik vzame svinčnik in vrže nekoliko številčk na papir ter mu reče, naj prinese kolekov, kolikor jih je bilo potrebno.

Ko se je vrnil noseč koleke v roki, najde pri sodniku pisarja, ki sedi za mizo. Sodnik začne narekovati, a pisar pisati. Za nekaj časa je tožba gotova in trgovec jo podpiše. Tedaj reče uradnik trgovcu:

— Sedaj je stvar gotova. Vi lahko greste, za razpravo boste dobili pozivnico.

Trgovec se globoko prikloni i odide.

Odšel je na Dunaj. Svojo trdiko je obvestil o tem, a o dvojni tožbi ni ničesar povedal. Tega ni storil zato, ker sam ni bil na čistem; spomnil se je, da bi mu mogla njegova trdika tudi reči, zakaj ne ve za tako malenkost, ko je prevzel trgovino v onih krajih, katerih razmere bi moral dobro poznati. Zdelo se mu je tudi, da se je

„Doktrina Monroe“

Med perečimi svetovnimi vprašanji zavzema ravnokar venezuelsko najvidnejše mesto. Po posredovanju Zedinjenih držav se vršijo pogajanja med Venezuelo na eni in med Nemčijo, Anglijo in Italijo na drugi strani. Obče začudenje je vzbudilo dejstvo, da je posebno Nemčija proti Venezueli uporabljala vojne represalije in na ta način kršila Monroe-doktrino, ne da bi se proti temu upirale Zedinjene države, kojih peti predsednik Monroe je 2. decembra 1822 predložil kongresu besedilo omenjene doktrine, katero se glasi:

1. Evropske velesile nimajo nikakoršne pravice, da bi se vtikale v stvari, tičeče se samo notranjih zadev ameriških.

2. Vsako tako vtikanje bode proglašeno za napad Unije (Zedinjenih držav).

3. Vsako nadaljnje pridobivanje zemlje na ameriški kopnini je tujim silam prepovedano.

In vkljub ti doktrini se Amerika ne protivi blokadi, obleganju trdnjav in drugim vojnim represalijam Nemčije na ameriški zemlji?

Da, Amerika kot zemljepisna celota že dviga proti celi Evropi drugo orožje, v svojih učinkih pogubnejše, v svoji zmagi sigurnejše: orožje „enotnosti in združenosti, narodnogospodarsko orožje svoje poljedelske, industrijske in trgovske celote.

Ameriško načelo je, zapirati in končno zapreti svoja tržišča vsemu evropskemu blagu, brez katerega lahko eksistira in razun tega preplavljati Evropo s svojim blagom, brez katerega Evropa živeti ne zna in ne more.

Sedaj je samo vprašanje kratke dobe, da dokaže Amerika večjo moč svojega nekrvavega orožja, in absurdnost militarizma, kojega goji v prvi vrsti silovita Nemčija, ki še vedno strastno oborožuje, akoravno nemški budget že davno kaže, da je sedanja politika za nemške finance že ne pogubna pa saj nevarna.

Po vzgledu Nemčije pa in po njenem pritisku stokajo vse evropske države pod jarmom gorostasnih izdatkov za vojne potrebe, in na ravno, da pri tem zanemarijo svoje kulturne naloge, dočim se Amerika kot konkurentinja od dne do dne ojačuje in bo Evropo v kratki dobi gospodarsko nadkrilila.

Nezmožnost tirati militarizem do skrajnosti spoznala je diplomatska Rusija, in predlagala je počasno razoroženje na znani konferenci v Haagu. Toda zopet se je miroljubna akcija ruskega carja izjalovila posebno vsled odpora Nemčije. Kdaj se bodo končno države iznebile nemškega terorizma, kdaj bo posebno Avstrija spoznala, da ji je zveza s to sebično državo samo v škodo? Od te zveze imajo korist vendar samo avstrijski Nemci, ker se vsled sedaj vladajočega prevlekega pruskega vpliva zatira slovanski živelj.

to turški uradnik samo izmislil, in bal se je tudi, da bi se mu ljudje smejali. Čuval je to tajnost in čakal pozivnice.

Veliko svojih opravil je izvršil, a pozivnica še ni prišla. Naposled pride čez tri mesece, a na njej je bilo kakih deset pečatov. Kod je vse hodila in kam je vse prišla: najprej v Novi Bazar, od tam v Carigrad in od turške oblasti v roke avstrijskega konzulata, od tam na ministrstvo na Dunaju, a od tod vedno nižje in nižje, naposled pa trgovcu v roke. Od tega dneva čez tri mesece so ga pozivali na razpravo ravno za tedaj, ko je moral naš potovalec iti za svojimi posli v one kraje.

V kratkem odrine. Radi svojih opravkov in tudi radi dolgega pota je krenil prej od doma. Na dan razprave pride na mesto. Drugi dan naj bi se izrekla obsodba. Ko je tam, mu pove sodnik, da je toženec položil koleke in odgodil razpravo, ker je bil zaprečen priti na sodnijo. Agent se vrne, ko izvrši svoje opravke.

Spotoma je razmišljal o stvari. Izprevidel je, da bo imel dosti dela, predno pride do svojega denarja. Kako naj naredi temu konec? Ne preostaja mu drugo, nego čakati; morebiti se izreče

Celjske in stajarske novice

(Občinski tepček.) Opozarjamo še enkrat slovensko občinstvo na predstavo, ki se priredi v nedeljo, dne 15. t. m. v korist „Delavskega doma“. — Sicer prirede isti dan tudi razna izvenceljska društva svoje veselice, ali upamo, da bo vsaj celjako občinstvo vedelo ceniti za sluge „Delavskega podpornega društva“ za splošni napredek slovenske stvari v Celju. Nadejamo se, da bo dvorana „Narodnega doma“ v nedeljo zvečer do zadnjega kotička napolnjena.

(Slavno občinstvo) opozarjamo na oglasila naših narodnih trgovcev in obrtnikov, ki jih priobčujemo na zadnji strani. Slovenci v Celju imamo narodna trgovin in obrtov vseh strok dovolj, da nam ni treba nositi našega denarja onim ljudem, ki so se z njim opomogli in ga sedaj rabijo le v našo škodo. Zadnji čas je, da se tudi v tem oziru obrne na boljše. In dolžnost slovenskega občinstva je, podpirati svoje ljudi, kateri so in bodo vedno neustrašeno šli v boj za našo stvar.

(Veslovanaka razstava v Petrogradu) Zelo nas veseli, da se naši slovenski obrtniki in poljedelci že zdaj tako živo zanimajo za petrograjsko razstavo. Prišlo nam je od vseh strani že mnogo vprašanj o ti zadevi. Za zdaj prosimo vse, ki se za stvar zanimajo, da se obrnejo na naslov „Občeslovenskega obrtnega društva“ v Celju, čegar pomoženi odbor za zdaj tvori tudi celjski razstaveni odsek. Da bi raznim vprašalcem že naprej ugodili, hoteli smo že danes v našem listu obširno naznaniti pogoje in olajšave in druge podrobnosti glede razstave. Pa predali našega lista so žalibog tako tesni. Storimo pa to kmalu in prosimo vse rojake, da dotlej preišlujejo o predmetu in vzbujajo osebno tudi pri znanih zanimanju. Razstava bode leta 1904 v Petrogradu.

(„Lastni dom“ v Celju.) Prejeli smo poročilo in računski zaključek zadrage „Lastni dom“. To velevažno početje, pri katerem ima največje zasluge naš neumorno delavni poslanec dr. I. Dačko, se lepo razvija. Zadruga je imela v preteklem letu 61 zadružnikov s 168 deleži po 20 kron. Zgradilo se je 12 hiš, osem na zadružnem zemljišču v Gaberjih, tri na Bregu in ena v Čretu. Vsi lastniki so s hišami jako zadovoljni. Čistega dobička je bilo 870 K 28 vin. in se je izplačala 5% dividenda. O ti važni zadruzi bomo še govorili. Danes opomnimo samo neko akoro neverjetno dejstvo, ki se nam je pripovedovalo od več strani, da se nahajajo med lastniki baje taki, ki pošiljajo svoje otroke v nemško šolo. Če bi bilo na tem kaj resnice, razume se samo ob sebi, da bi se morali z vso odločnostjo izreči zoper kaj tako naravnost nečloveškega. Upamo, da bode odbor to zadevo nemudoma preiskal ter skrbel, da se tak madež nemudoma izbriše, kajti sicer bi se moralo drugače govoriti! Toda kakor rečeno, to je stvar, ki se je gotovo brez vednosti zadruge pripetila. Zadruzi pa želimo najlepši razvoj in vsem gospodom, ki delujejo

pri drugi razpravi obsodba. Prišel je tudi na to misel, da bi ga tožil na Dunaju, ali tedaj bi se moral odreči one tožbe, ki je že napol izvršena. Da bi ga bil tožil „a la turka“, bi bilo morebiti boljše — je premišljal. Ali kdo ve, morebiti bi to še dalje trajalo.

V teh mislih je preživel čas do druge razprave, za katero je že dobil pozivnico. Pripravil se je tudi za druge trgovske posle in krenil na pot.

Odrejenega dne se javi pri sodišču, a precej vidi, da toženca ni tam. Sodnik mu reče naj čaka, dokler ne pride. Bilo mu je strašno sitno. Čez nekaj časa se predrzne in zaprosi sodnika, da naj pozove zatoženca, ali sodnik mu ostro odvrne:

— On je dobil pozivnico, kakor Vi, in ga ne morem ponovno klicati; midva morava čakati, a on bo obsojen, ako ne pride.

Čakala sta do mraka. Sodnik je vsako minuto pogledal na uro. Naposled, ko je potekel odrejeni čas, pozove agenta v urad in izreče sodbo. Toženec je bil obsojen plačati v štirinajstih dneh dolg in stroške.

(Konec prihodnjic.)

pri tem važnem podjetju, ključemo: Neustrašeno naprej, skrbite, da bode še marsikateri delavec dobil na slovenski zemlji lastni dom!

(Lakota med slovenskim dijaštvom.) Pred nekaj časom je pisal neki slovenski časopis o lakoti na Ruskem in se je izrazil, da je lakota drugi car na Ruskem. Mnogo dogodkov nas pa opozarja, da je ta car tudi pogostoma vladar sloverskega dijaštva. Pred kratkim je bil pred celjsko okrajno sodnijo neki dijak obsojen zaradi tatvine in se je izgovarjal, da je bil tako lačen, da je moral ukrasti svojemu sošolcu srajco in hlače, da jih je za par desetico prodal in si kruha kupil. Toda obsojen je bil, in sodnik je utemeljeval svojo razsodbo z razlogom: „Če nima ob čem živeti, naj pa ne gre študirat.“ Ubogi dijak se je pa vendar obrnil na višje sodišče, in res ga je sodni dvor okrožnega sodišča celjskega prve obsodbe popolnoma oprostil, kajti sodniki so se prepričali, da je bil revež v taki stiski, da je bil naravnost prisiljen krasti. — Ta žalostni slučaj objavljamo v premislek slovenski javnosti, ker razsvetljuje žalostne razmere, ki vladajo med slovenskim dijaštvom. Koliko mladih talentov nam je med našo mladino pokončal glad, ta drugi car nad slovenskim dijaštvom! Če bi poslali četo mladeničev v boj in če bi jih ostala ena četrtina na bojišču, kakšen vtis bi to napravilo v javnosti! Kaj pa, če bi mi našemu slovenskemu občinstvu s statističnimi podatki dokazali, da se naše mladine vesled po manjkanja še višji odstotek izgubi v težkem boju dijaškega življenja! In če bi se držali načela, da kdor nima sredstev, naj ne študira, koliko bi pa imeli mi potem sploh slovenske inteligence! Predmet je tako mučen, da se nam pero ustavlja, podrobneje o njem razpravljati. Sklepamo kratkoma: Boljšega dobrega dela si ne moremo misliti nego podpirati revno dijaštvo. Spominjajte se „Dijaškega doma“, „Dijaške kuhinje“ in podpornih društev za visokošolce!

(Znanstveno predavanje o možganih in celjski Nemci.) Že davno je znano, da Celjani kaj količkaj pametnega ne slišijo radi. Vkljub temu potrudil se je zadnje nedelje v Celje znani strokovnjak, vseučiliški profesor Rollet, da bo predaval Celjanom v nemškem kazinu o zanimivem predmetu „možgani sedež inteligence“. Pa kako hudo je bil ubogi častitljivi profesor prevaran. Odhajal je gotovo iz Celja s prepričanjem, da bi imel desetkrat več udeležencev in žel mnogo več priznanja, če bi bil govoril o svetovni slavi celjskega poslanca Pommerja ali šele o zaslugah slavnih Celjanov Rakuscha, Walanda, Oehsa in drugih, ali celo o velikem pomenu celjskega protestantskega gibanja za Vsememčijo. Gotovo bi takega predavanja prišlo poslušat vse, kar v Celju leze in gre. Zdaj pa, ko je govoril o možganih, prišlo je komaj toliko celjskih špispurgarjev, da bi vse lahko preštel na prstih ene roke! Gospodje gori v Gradcu mislijo menda, da bodo njihovi spodnještajarski bratci tem lažje kos nemški kulturni misli, če bodo svoje možgane v red spravili in izprevideli, da so možgani sedež inteligence. Toda nemški Celjani so po vsi pravici drugega mnenja. Slava celjskega in spodnještajarskega nemštva ne tiči v možganih in v inteligenci, ampak v takih političnih dejanjih, kakor so jih izvršili n. pr. ob prihodu Čehov v Celje, ali pri raznih volitvah, (slučaj Schmidt, volilni dogodki v Vojniku!) Kakor hitro bi zavladali na Spodnjem Štajarskem možgani ali inteligence, tedaj bi bilo vse nemške slave hipoma konec. Nam je torej prav, če gospodje iz Gradca hočejo Celjane kaj zbrbljati, toda kolikor mi Celjane poznamo, imela bodo nemška predavanja o možganih in o inteligenci v Celju presneto malo priznanja. Pastorja Mahnert in May si izvolita za predavanja mnogo privlačnejše in vabljivejše predmete. Torej, gospodje učenjaki iz Gradca, le o možganih Celjanom ne govorite! Preveč prozajično!

(Žalostne ure luteranskega mežnarja celjskega. Za celjskega luteranskega mežnarja je življenje polno žalostnih misli. Z najbojimi upi o zmagi „svete“ luteranske stvari prišel je v prejšnje prebivališče najslavnejšega Lutrovega proroka Wolfa. Že dolgo prihajajo v celjske krčme pridigati iz daljne Nemčije vneti pastori, katerih v Nemčiji ne morejo rabiti. V zadnjih

tednih so se vsi avstrijski protestantski listi trudili razvneti srca celjskih nemških gospod in gospic za prestop k luteranstvu vsled razburjenosti zaradi „oskrnitve“ grobišča celjskih pradedov. Toda vse to je imelo skrajno slab uspeh za luteranskega mežnarja. Število vernikov ne rase in ne rase. Med odpadniki je baje zelo težko najti kakega uglednega človeka. Za novo luteransko cerkev pa prihajajo prispevki tako strašno počasi. Kdaj bode v takih razmerah luteranski mežnar pač doživel oni veseli dan, ko bode mogel potegniti za vrh zvona v novem stolpu v novi celjski luteranski cerkvi in vabiti verne Luterane k službi božji! In če bi to doživel, ali ni mogoče, da nekega lepega dne pride še zgovornejši prerok nego Wolf in pastorja Mahnert in May, in da pregovori verne luteranske ovčice, da si izbere za izprembo kako še primernejšo vero! Oj groza, če bi priromal v Celje nekega dne s takim nevarnim namenom kak Mohamedov potomec s pisanim turbanom in bi verne luterane pregovoril, da prestopijo k Islamu in začno zidati mesto protestantske cerkve lepe mošeje z vitkimi minareti in prostorne hareme! Vse to je pri celjskih Nemcih mogoče in zato se protestantski mežnar mora ukvarjati s takimi tužnimi mislimi. — Sicer smo pa že mnogokrat slišali, da so mežnarji navadno prebrisani ljudje. O tako prebrisanem mežnarju pa, kakor je celjski protestantski, že dolgo nismo nikjer ničesar čitali. Možno je namreč doslej katoliške vere. Mogoče, da postane protestant, toda menda še sam dvomi o tem, ali se bo protestantizem v Celju mogel vzdržati, in zato se noče prenagli. In prav ima!

(Slovenski okoličani še enkrat pozor na nemško grabežljivost.) Ne moremo vas dovolj resno in dovolj pogostoma opozoriti na hinavstvo in na lažnjivost celjske nemške stranke, ki bi marsikoga izmed vas rada vjela v svoje zanjke. Opominjamo vas še enkrat, kolika nesreča bi bila za celo občino, če bi Nemci prišli do besede ter dosegli, da se odtrga od občine cinkarni, ki plačujejo več davkov nego vsi kmetje skupaj. Misli si nadalje, kako sramotno grdo celjski Nemci zoper vas postopajo, ko za brv pri Grenadirju niti krajcarja ne dajo. Še druga nevarnost vam preti. Če bi Nemci dobili v občini kaj vpliva, takoj bi sklenili, da bode občina tudi morala plačevati za luteransko cerkev, kar bi bila vendar največja sramota. V najnovejšem času delujejo z novimi lažmi in sleparijami. Pravijo, da je občina okoliška kriva, da se poleg cinkarne ne napravi brv čez Vöglajno in da občina za to brv nič noče dati. To je pa tako lažnjivo kakor vse, kar iz nemških ust pride. Občina se je že dolgo pogajala z južno železnico za brv in je bila cela zadeva že skoro v redu, a v zadnjem hipu je južna železnica celo stvar preprečila. Sklenjeno je pa vse, da se brv na pravi, kakor bode najugodnejše za vse sosedo in za občino najceneje in najprikladnejše. Občinski zastop pa samo svojo dolžnost izpolnjuje, da se ne prenagli, ako občini s tem prihrani nepotrebne velike izdatke. Ne verujte torej klepetanju mestnih nemčurjev, ki niso sposobni, da bi za kmeta kaj pametnega storili, tem manj pa za delavca. Saj veste, da imajo celjski Nemci v mislih samo svoj žep, luteransko gonjo in prusaštvo, za kake socialne naloge nimajo razuma. Ne verujte jim torej ne besedice!

(Požarna bramba za Celje in okoličje.) Prejeli smo od več narodnih mladeničev celjske okoličje pisma, v katerih nam naznanjajo, da z navdušenjem pristopajo k namenu, sodelovati pri narodni požarni brambi. Nas to srčno veseli. Pravimo: Pridite in vstopite, brž ko bode društvo potrjeno. To bode za vas in nas, za okoliške in celjske mestne mlade moše, nova prilika, za medsebojne koristi skrbeti in ob enem stražiti kot pogumni vojščaki na braniku naše narodne posesti, katero bomo čuvali s svojo krvjo nasproti vsem zanikrnežem, priseljencem in poturicam! Na čelo dobimo izvežbanega načelnika g. lanovskega graščaka Sušnika, ki je v svoji slovenski domačiji na Kranjskem že mnogo let bil načelnik požarne brambe. Gotovo bi nam v dno srca zažeril vsak celjski in okoliški narodnjak, če bi se mu ne ponudila častna prilika biti član narodne armade. Počakajte torej par tednov in se pripravljajte in navdušujte druge.

Potem nastopimo v pomoč vsem sosedom, sebi v razvedrilo, narodu v slavo!

(Promocija.) Jutri, v soboto, dne 14. t. m. dopoldne ob 12 uri bo na graškem vseučilišču promoviran doktorjem prava g. Ivan Fermevc, pravni praktikant v Celju. Častitamo!

(Teharje pod nemško komando.) Slovenski Teharčani se hudo kesajo, da so bili pri zadnjih občinskih volitvah premalo pripravljeni na nemčurski napad na to lepo občino. Zaslepljenci prepozno izpregledujejo in vidijo, kako brezvestno jih je nemška stranka speljala na led. Vse mogoče je občanom obljubovala, zdaj ko je na krmi, jim pa fige kaže. Nekdaj so domačini kmetje imeli v rokah usodo občine in so z dušo in telom gledali na blagor občine, zdaj pa ko mandirajo brezdomovinski priseljenci, katerim je blagor občine deveta briga. Nihče ne povpraša domačinov, kaj bi bilo boljše in koristnejše, vse imajo v rokah tujci Štorjanci. Toda če bi slovenski domačini zaradi tega že obupali, ne storili bi prav. Po dobi sužnosti pride zopet dan svobode, dan slovenske zmage. Vse kar se je zamudilo, mora biti popravljeno, in Teharčani morajo postati zopet sami gospodarji svoje slovenske občine. Saj so pri zadnjih deželnozborskih volitvah, ko je v občini že vladala nemčurska stranka, kljub temu še zmagali domačini Slovenci. Zmagati morajo tudi pri prihodnjih občinskih volitvah. Pravica mora zmagati nad lažjo in nad sleparstvom. Teharčani, suženjski okovi že pokajo!

(Notar Martin Koebek v Konjicah umrl.) Sprejeli smo žalostno vest, da je naglo umrl blagi narodnjak, notar Koebek. V nedeljo smo ga videli še čilega v Celju, kjer si je želel ogledati prostore „Narodnega doma“. Kdo ve, ali ne bode po njegovem mestu stezal rok kak nemški prisiljenec. Pokojniku blag spomin!

(Ptujski občinski tajnik — zblaznel.) Že večkrat smo poročali o pravdi ptujkega župana, peka Orniga, proti nekdanjemu uredniku „Pettau-erce“, pl. Kalchbergu. Pravda se ni pri kraju, ali imela je že svoje slabe posledice: občinskemu tajniku Schallamunu, katerega je Kalchberg zahteval za pričo, je cela stvar tako nabudila, da je zblaznel in so ga morali prepeljati v Gradec. Sicer bo pa obravnava gotovo pokazala svetu marsikaj zanimivega iz Ornigove prestolnice, in kakor pravijo, tudi Ornigu ne bo najlažje pri srou, ko bo tožba pri kraju. Kalchbergu se bo menda dokaz resnice posrečil.

(Zavoljo-škrlatice) so v ormoškem okraju šole na Humu, pri Svetinjah in Sv. Bolfenku blizu Središča zaprte.

(„Murski Sokol“.) Dne 28. januarja t. l. nabral je v veseli družbi pri g. Seršenu g. Joško Rajh za „Murskega Sokola“ 20 K. Na zdar!

(Iz radgonskega okraja.) Zadruga za rejo bikov se je danes na Hrastji in Muti, sodnijski okraj Gornja Radgona, ustanovila. Zadruga obstoji pod imenom: „Zadruga za rejo bikov na Hrastji in Muti, vpisana zadruga z omejenim poročtvom.“ Zadruga ima svoj sedež na Hrastji in Muti in obseže vso občino Hrastje in Muto. Zadruga ima namen povzdigniti govedorejo s tem, da bi v zadostnem številu skupno se nakupovali in redili plemeniti biki marijadvorskega plemena. Predstojništvo zadruga je sestavljeno iz šestih udov in treh namestnikov. Eden opravični delež znes 10 kron, pristopnina 2 kroni in letnina za vsako v letni zadrugi spisek vpisano kravo in telico 1 krono. Dosedaj ima zadruga 18 udov. — Enaka zadruga se je ustanovila tudi v Očeslavcih, sodnijski okraj Gornja Radgona, za občini Očeslavci in Ivanjci. Tudi ta zadruga šteje 18 udov.

Slovenski fantje in § 152. kazenskega zakona!

Srce se nam krči, da dannadan vidimo romati v ječo slovenske fante zaradi § 152. kaz. zakona. Polovica izmed vseh kazenskih razprav zaradi hudodelstev pri okrožnih sodiščih v Celju in v Mariboru so obtožbe slovenskih fantov radi težke telesne poškodbe. Mladi, dvajsetletni mladeniči se dajo dan za dnevom obsoditi v ječo zaradi tepeža. Doma živijo v največji revščini in

delajo z žuljavimi rokami, da zaslužijo par desetice, v nedeljo se pa opijajo in zaradi ene same razžaljive besede začnejo s svojimi najbližjimi sosedi s pripravljenimi noži boj, kakor da bi se bojevali s Turki. Potem se pa gredo sramotno drug drugega tožit in romajo v ječe ter so obsojeni plačevati poškodovancem velike odškodnine!

Slovenski fantje, ali ste res obnoredi? Ali vas ni sram, da v pijanosti prelivate kri zaradi malenkostnih neumnosti s svojimi sotrpini! Mar res ne poznate v nedeljo pametnejšega opravka, nego da se koljete z noži! Mar ne veste, da delate s tako neumno korajžo sramoto sebi in celemu slovenskemu narodu! Po celem Avstrijskem je že znano, da nikjer ni toliko hudodelstev težke telesne poškodbe, kakor med slovensko mladino! Ali se res hočete v tem oziru meriti z divjaki v Afriki in Ameriki!

Bodite pametni, slovenski fantje! Smilite se nam, če vidimo, da pridete zaradi takih neumnosti v nesrečo. Kdo se bo dal po nepotrebnem po ječah zapirati in kdo si bo dal na čelo pritiskati ime hudodelca zaradi takih nespametnih tepežev! Vsega tega prav nič ni treba. Idite in veselite se po težkem delu vsak po svoje; nihče vam tega ne bode zameril. Vsakdo vam tudi privošči kupico pijače in da zapojete v družbi kako lepo slovensko pesem. Tudi, če iz dna srca zavriškate, ko ste med seboj, tudi take razposajenosti vam nihče ne bo očital. Ostanite pa pri pameti!

Znano nam je, da je razvada pretepev žalibog marsikje že od nekdanj preveč udomačena. Toda vse to nas ne sme ustrašiti. Moramo začeti odločno vojsko zoper to slabo navado. Kolikor vas je pametnih fantov v katerikoli slovenski vasi, začnite takoj delovati zoper pretepe. Dogovorite se med seboj, da nobeden izmed vas ne bo imel prijateljstva s takim znancom, ki bi imel nož v žepu, ako gre v veselo družbo. Pri govarjanju prijateljem, ki take boje vsled neumnosti začnejo, naj to grdo navado opustijo. Opominjajte jih, dokler so trezni, kaka nesreča jih lahko zadene, ako začnejo take sramotne boje. S takimi fantalini pa, ki se ne morejo od vaditi te grde napake, naj noben pošten mladenič ne sede k isti mizi. Vsi misleči slovenski možje naj se združijo in naj se potrudijo, da izgine iz slovenske družbe ta grda prikazen.

Morali smo danes nehoti govoriti o § 152. kazenskega zakona, ker vidimo v koliko nesrečo vodi neštivilne slovenske mladeniče. Če pa kmalu ne bode boljše, začeli bomo v našem listu objavljati imena vseh, ki bodo zaradi tega hudodelstva obsojeni.

Kdor z nožem napade svojega slovenskega rojaka, ta pri nas ne najde usmiljenja. Skrbeli bomo, da bo za svoje sramotilno hudodelstvo trpel ne le kazeh, ampak tudi sramoto pred vsemi poštenimi ljudmi. Upamo, da ne bomo imeli prilike vnovič govoriti o tem žalostem predmetu. Skrbite za to vsi prijatelji naroda!

Druge slovenske novice.

(Odvetniški izpit) je napravil v Trstu g. dr. Ivan Milač Hribar, sin ljubljanskega župana.

(Nadina Slavjanska v Ljubljani.) "Dramatično društvo" v Ljubljani je pridobilo slavno rusko pevsko družbo Nadine Slavjanske za enkratno gostovanje v ljubljanskem gledališču in sicer meseca marca. Dan se določi pozneje.

(Vlak povozil železniškega čuvaja) V soboto zjutraj je danajski brzovlak povozil čuvaja pri prehodu ceste iz Ljubljane na Rožnik čez železnico. Čuvaj je najbrž v zadnjem času hotel zapreti žepnice, pa ga je vlak prehitel. Ko so ga našli, je imel glavo odtrgano od trupa.

(Na Brdu) na Gorenjskem je bil 6. t. m. semenj. Orožnika sta zasledovala nekega Rahmeta. Ker se jima je neki mož zdel jako sumljiv, sta ga prišla. Povedal jima je sicer ime, ki pa ni bilo pravo. Peljala sta ga k županu. Med potjo se jima je iztrgal. Ker vkljub opetovanemu klicanju ni hotel obstati, sta orožnika ustrelila in eden ga je zadel in usmrtil. Izkazalo se je potem, da ustreljenec ni bil iskani Rahne, temuč neki Franc Aleš.

(Goriški deželni poslanec Naglos) je v večnem boju s kazenskimi paragrafi. Komaj je minil en teden, kar ga je politična oblast obsodila v globo 40 K, in sedaj je bil zopet obsojen radi razžaljenja časti v šestdnevni zapor oziroma 60 K globo. Naglos je Italijan.

(Šolske razmere v Trstu) "Edinost" prinaša senzacionalno vest, da s prihodnjim šolskim letom odpre nemški "Schulverein" svoje šole v Šklednju pri Trstu. Zatrjuje se menda tudi, da je tej nemški šoli zagotovljena državna podpora. Ne vemo, kako naj bi imenovali tako postopanje slavne c. kr. viade, ki ima dovolj denarja za podporo nemški šoli, katero bodo obiskovali otroci iz rajha privandranih Nemcev, za tisoče in tisoče slovenskih pa nima niti vinarja, da niti poštene volje, da bi se jim omogočil pouk v materinem jeziku. Pa naj še reče kdo, da je vlada pravična....!

(Volitve v zavarovalnico proti nezgodam v Trstu) so končale z zmago združenih Lahonov in socijalnih demokratov, ki so dobili na 212 glasovnicah 22500 glasov. Slovenska stranka je dobila na 228 glasovnicah 5360 glasov.

(Tržaška policija) je zasledila veliko tiho tapstvo s tobakom. Aretirali so več oseb, med njim nekega odličnega trgovca, ki je ponudil 20000 K kavcije, da bi ga izpustili; toda policija se ni dala pregovoriti in mož je ostal v luknji.

Društveno gibanje.

(V korist "Delavskemu domu" v Celju) se priredi v nedeljo, dne 15. svečana 1903 v dvorani "Narodnega doma" v Celju "Občinski tepček", burka s petjem v treh delih. Blagajnica se odpre ob 6. uri zvečer. Začetek točno ob 7. uri. Vstopnina: I. in II. vrsta 1 K 60 vin., III. do VI. vrste 1 K, ostale vrste 50 vin.; sedež na balkonu 80 vin.; stojišča 30 vin. Vstopnice ima iz prijaznosti v predprodaji Hribarjeva trgovina v Celju. Preplačila se hvaležno sprejmejo. Pri predstavi sodeluje pevski zbor "Delavskega podpornega društva".

(Občni zbor "Rinke". Ker na 25. januarja t. l. določeni občni zbor "Rinke" ni bil sklepčen, se določi drug občni zbor na 15. svečana t. l. ob 11. uri v veliki dvorani "Narodnega doma" z istim dnevnim redom. Taisti sme brezpogojno sklepati. Načelnistvo.

(Bralno društvo na Ljubnem v Savinski dolini) zboruje v nedeljo, dne 15. t. m. po večernicah v društvenih prostorih po običajnem sporedu.

(Mozirje.) Priredjalni odbor veselice mozirskih diletantov se na mnogobrojnemu obisku veselice, dne 8. t. m. najsrčneje zahvaljuje v prvi vsem sodeljevalcem pri gledališki predstavi, posebno gospicam Marici Matko, učiteljici v Št. Petru, Tili Križej iz Nazarja, ter gosp. Jankotu Schollmayer-ju iz Radeč za prijazno sodelovanje, kakor sploh vsem iz trga Mozirje in drugim došlim p. n. gostom, kateri so s svojo prisotnostjo omogočili lep uspeh veselici. Torej še enkrat lepa hvala vsem udeležnikom in na svidenje prihodnjič. Odbor mozirskih diletantov.

(Št. Jur ob juž. žel.) V začetku pozimskega časa se je tukaj ustanovil "Strelski klub", kateremu je na mah pristopilo 37 udov. Isti je priredil pod vodstvom odbora štirih članov vsako sredo in nedeljo svoje zabavne strelske večere, ki so se zelo priljubili ter raditega tako dobro uspevali, da nam je mogoče koj prvo zimo prirediti impozanten plesni venček, ki se bode vršil v nedeljo, dne 15. februarja t. l. V to svrhu so se že tudi razposlala prav lična vabila vsem svojim znancom in prijateljem ter ljubiteljem sporta. Ako nam kaki ljubi znanec in prijatelj morebiti ni dobil vabila, kar se pri toliki množici lahko spregleda, blagovoli naj smatrati to vabilo kot tako, kajti vsak prijatelj lepega sporta in veseljak nam bo dobro došel. Zvečer čakajo pri mešanem kakor poštnem vlaknu drage goste vozovi. Na veselo svidenje!

(Čitalnica v Konjicah) opusti svoj plesni venček, ki bi se imel vršiti dne 14. t. m., in to vsled smrti g. notarja Kocbeka.

(Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj) priredi v nedeljo, dne 15. t. m., ob 5. uri popoldne v gostilni g. Bl. Vindiš na Štukih

običajno društveno veselico s petjem in gledališko predstavo "Svoji k svojim" od dr. Josip Vošnjaka. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Vabilo) na plesni venček, ki ga priredi vojaško veteransko in bojno društvo v Središču v nedeljo, dne 15. februarja t. l. v prostorih g. Venigerholza. Začetek ob 8. uri. Vstopnina 40 v. Preplačila se hvaležno sprejemajo.

(Vabilo) na plesni venček in maskarado, ki bode v soboto, dne 14. svečana t. l. v čitalniških prostorih g. Franjo Seršena v Ljutomeru. Vstopnina za osebo 1 K 50, za obitelj 3 K. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstop imajo samo vabljeni. Maskirani se morajo legitimirati.

(Ljutomerska čitalnica) Pri zadnjem občnem zboru dne 2. t. m. je bil izvoljen sledeči odbor: Č. g. dekan Ivan Skuhala, predsednik; g. dr. Karol Chloupek, podpredsednik; g. Fran. Zacherl, tajnik; g. Janko Karba, knjižničar; g. Ivan Kryl, blagajnik; g. dr. Karol Grossmann in kaplan g. Anton Srabocan, odbornika. Novemu odboru želimo mnogo uspeha.

(Gornjeradgonsko kmetijsko bralno društvo) priredi v nedeljo, dne 15. februarja t. l. veliko predpustno veselico v gostilni g. Škrleca "Pri angelju" s prav raznovrstnim sporedom, tamburanjem, petjem, predstavo itd. Začetek točno ob 4. uri popoldne. Vstopnina za ude 20 vinarjev, za neude pa 40 vinarjev. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Akad. tehn. društvo "Triglav") priredi svoj 5. redni občni zbor v tem tečaju v soboto, dne 14. svečana t. l. v društvenih prostorih po sledečem sporedu: 1. Čitanje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. Čitanje zapisnikov br. društva "Slovenije". 3. Čitanje zapisnika br. društva "Ilirija". 4. Odborovo poročilo. 5. Stučajnosti. — Začetek ob pol 8. uri zvečer.

Dopisi.

Vojnik. (Mladinska slavnost v Vojniku) na Svečnico se je obnesla izborna. Začelo je rasti zanimanje za dušno probujo tudi med našo mladežjo, to je pokazala številna udeležba. Bil je pa zato tudi že zadnji čas pri nas, kajti sicer bi se kmalu — tu blizu Celja — pogreznili celi kraj v morje nemškutarstva. Prav dobro so predstavljali fantje "Vedeževalko", dekleta pa v izredno lepih kostumih "Sv. Nežo". Med tem sta nastopala — prvokrat na odru — mešani in ženski zbor, katera bi bilo občinstvo, kot se je zdelo, najraje kar dalje in dalje poslušalo, četudi je trajala cela slavnost pozno v noč. Nadejamo se, da ta slavnost ne ostane le hipen pojav, ampak da se bode gibanje širilo dalje zlasti med mladino, ki se naj ravna po besedah slavnostnega govora: da postane verna pa zavedna, narodno probujena. Potem bodo iz nje izhajali stebri domovine, značajni možje in krepostne žene, kar je prvi pogoj napredka in sreče vsakega naroda!

Št. IIj pri Velenju Ptujski "Antikrist", katerega so ondašnji nemčurji vzbudili — sebi v korist seveda, našim kmetom pa v pogubo — zablodil je tudi v naše oddaljene kraje. Čeprav je ljudstvo tukaj precej zavedno in dovolj prebrisano, da razvidi sebične nakane naših nasprotnikov, se je vendar še tuintam ujel na limanice kakšen omahljivec ter si naročal oni slaboglasni list. A marsikomu teh zapeljancev so že odprle oči in "antikrist", ki se prav po židovsko vlijeje v naše domove, more zopet romati, odkoder je prišel.

Lansko spomlad imeli smo tukaj že pozno v maju zelo hud mraz, ki je pomoril takrat že precej razvite mladike na traju. Mnogim našim vinogradnikom je bila tako trgateg skoraj popolnoma uničena. Prosilo se je za državno podporo in za odpis davka.

Po prizadevanju našega gospoda okrajnega glavarja se nam je naklonila izdatna podpora in tudi davki so se deloma odpisali. Zato smo se pa tudi odkritosrčno razveselili, ko smo pred kratkim izvedeli, da je bil ta gospod, ki se je vedno in pošteno trudil, koristiti kmetickemu prebivalstvu v svojem okraju, stalno imenovan na svojem mestu. Da bi se od naše politične oblasti, ali pa okrajnega šolskega sveta pošiljali slovenskim uradom in strankam samo le nemški dopisi, kakor se je pred kratkim čitalo nekje, to

pač ni resnica. V kakršnem jeziku se napiše vloga, v takem je potem tudi rešitev in že precejšnjo vrsto let ni bilo vzroka, pritoževati se v tem oziru. Dokler je z jezikovno enakopravnostjo pri naših uradih tako, kakor je sedaj, smo razmeroma še vedno lahko zadovoljni.

Iz Šoštanja. Šaleško učiteljsko društvo je imelo 1. t. m. svoje zborovanje v Šoštanju. Udeležba je bila sijajna! A počastili so nas tokrat dragi gosti in sicer c. kr. okrajni nadzornik gosp. Schechel iz Slov. Gradca, učitelj g. Arnič iz Mozirja ter gospici Miklič iz Letuš!

Zborovanje samo pa je bilo združeno s posebnim slavljem. Izročila se je namreč g. Hernauss, nadučitelj v Šoštanju, častna diploma našega društva.

V jedrnatem slavnostnem govoru orisal je društveni predsednik slavljenčeve zasluge in njegovo dolgoletno plodonosno delovanje; kajti že pred 23 leti spoznal je g. Hernauss korist in važnost združenja. Vedel je, da mora posameznik imeti kraj, kjer se s stanovskimi sobraty pogovori o svojih težnjah, kjer se določuje skupno delovanje in, če hočete, kjer pozabi v društvu enakoučiteh sobratov za trenotek svoje gorje! Vedel je, da ima ud v društvu nekako zavetje, in znanu mu je bilo, da društvo marsikaj lahko doseže, kar posameznik nikdar ne zamore! Zbral je torej tovariše svojega okraja krog sebe in ustanovil z njimi „Šal. učit. društvo“, kateremu je bil vedno zvest član.

Bil mu je pa tudi dolga leta predsednik in takorekoč duša društvenega gibanja. Z največjim veseljem je deloval — in to neumorno — v prosep društva in njegov največji ponos je bil, da je društvo, ki ga je on ustanovil, lepo procvitalo.

Diploma, ki so mu jo izročili tovariši — kojim je bil slavljenec vedno ljubezniv sobrat — naj mu bo v spomin na plodonosno, a tudi trdopolno njegovo delovanje, v spomin na tovariše, ki so z njim v društvu delovali, a naj mu bo i znak zahvale, spoštovanja ter splošnih simpatij vseh tovarišev (šic), koji spajajo s tem le še željo, da bi deloval g. Hernauss še mnoga leta čil in zdrav v prid našega društva ter v korist našega naroda.

In tem našim željam pridružila sta se se pismeno tudi celjsko učiteljsko društvo in g. Pristovšek iz Žalca.

Vidno ginjen se je zahvaljeval slavljenec za toli prisrčno ovacijo.

Prihodnja važna točka današnjega zborovanja je bilo predavanje c. kr. okr. nadzornika g. Schechela o uradnih spisih. G. nadzornik nam je podal iz širnega svojega predavanja marsikateri dober migljaj, opozoril nas na marsikateri nedostatek, ki se je vtihotapil kot nekaj „ususa“, ter nam dal v ložje in enotno uradovanje marsikateri dober nasvet. V to naj blagovoli sprejeti našo prisrčno in odkrito zahvalo.

Prav veselo znamenje je bilo, da je vprašalna skrinjica bila takrat polna. Razrešila in odgovorila so se sledeča vprašanja:

1. Kako naj učitelj nadomestuje kateheta, ako ta ne pride v šolo? 2. Kako se naj vede učitelj proti osebam, katere pridejo nepostavno v šolo med šolskim poukom? 3. Kakšne podoobe se naj rišejo na višji stopnji narodne šole?

Pripomnimo, da kakor takrat tudi v prihodnje ne bomo vsikdar objavili vseh predalov vprašalne skrinjice. To raditega, ker je večkrat kaj sicer lokalno jako važno, a je za javnost brezpomembno. Nekatera vprašanja so se pa dala v pretresovanje in poročanje do prihodnjega zborovanja, ki se bo vršilo meseca sušca v Velenju.

Bilo je že zvečer, ko smo nehali z zborovanjem ter se napotili s slavljencom v prostore hotela „Avstrija“, kjer se je slavlje nadaljevalo v vsej svoji prisrčnosti in kjer je priredila isti večer šoštanjska čitalnica veselico.

Imeli smo priliko diviti se petju šoštanjskega pevskega zbora. Občudovali smo krasno in precizno udarjanje šoštanjskih tamburašev ter se smejali krojaču „Fipsu“ in luknji v zidu!

In tako smo današnje slavlje prav veselo sklenili!

Kozje. (Ustanovitev hranilnice in posojilnice.) Že več let se je gojila pri nas misel, ustanoviti

prepotrebno posojilnico. Ta srčna želja se nam je končno vendar uresničila. Pretečeni petek 6. t. m. je prihitel k nam odposlanec „Zveze slovenskih posojilnic v Celju“, gospod revizor Franjo Jošt. K osnovalnemu zborovanju, ki se je vršilo zvečer pri g. dr. Fr. Jankoviču, se je zbral ovet trške inteligence. Gospod Jošt nam je v poljudnih besedah razložil ustroj posojilnic starega sistema ter ustroj takozvanih Raiffaisensovih ter povdarjal eminentno važnost zadržanih denarnih zavodov za povzdigo narodnega gospodarstva. Njegova zanimiva izvajanja, za katera se mu toplo zahvaljujemo, smo vzeli z navdušenjem na znanje ter se odločili navzlic raznim pomislekom, ustanoviti tudi pri nas posojilnico. Z ozirom na to, da je pri nas sedež okrajnega sodišča, zemljiške knjige, davkarije, okrajnega zastopa itd., smo sklenili ustanoviti hranilnico in posojilnico za celi kozjanski sodnijski okraj, to pa zaradi tega, da je isti zagotovljen za vso bodočnost sigurni obstanek ter da se bode zamoglo njeno blagodejno delovanje, kakoršnega z opravičenjem pričakujemo, razširjati čez cel naš sicer revni, a pošteni okraj, ter da bodo dobrot našega novega denarnega zavoda lahko deležni tudi stanovniki naših občin na periferiji sodnega okraja.

Novemu denarnemu zavodu, kateremu že limo obilo blagoslova in najlepših uspehov, so na čelu:

Načelnik dr. Franc Jankovič, zdravnik; njegov namestnik Ivan Elsbacher, župan in trgovec; kot udje načelstva pa: dr. Josip Barle, c. kr. notar, Jos. Druškovič, trgovec, vsi ti v Kozjem; nadalje župnik Marko Tomažič iz Pištjanja in Mihael Horvat, veleposestnik v Takah. Računski pregledovalec je župnik Franc Hlastec v Zagorju. Imena teh gospodov so nam lahko porok, da se je nov denarni zavod postavil na trdno podlago ter da se bo isti pod spretnim vodstvom imenovanih mož kar najbolje razvijal.

To mu želimo i mi iz vsega srca.

Prošnja za registriranje hranilnice in posojilnice je pri c. kr. okrajnem kot trgovinskem sodišču v Celju že vložena in kakor hitro dobimo rešitev, katere pričakujemo do začetka prihodnjega meseca, se bo z uradovanjem pričelo.

Uradni dan bo vsak ponedeljek od 8. ure naprej.

Uračna pisarna bo v občinski pisarni v Kozjem.

Hranilne vloge se bodo obrestovale po 4 1/2 %. Za posojila na osebni kredit, to je na poroštvo se bodo računale 6 % obresti.

Rojaki Kozjani! Oklenite se tesno tega za Vas prepotrebne denarnega zavoda, obračajte se v sili zaupno do načelstva, ki Vam bode rado pomagalo, ter podpirajte hranilnico in posojilnico kakorkoli zamorete. Koristili boste s tem le sebi in svojim potomcem.

Od meje. Le malokdaj nam je mogoče poročati izza meje kako veselo vest. Lahko rečemo, da vlada tukaj jako tužno stanje. Naš kmet je glede narodnosti z malimi izjemami brezbrizen, k temu je pa še v mnogih slučajih tlačan močnejšega nasprotnika.

V srce nas tedaj veseli novica, da se je vršil v nedeljo občni zbor čitalnice v Selnici ob Dravi. Veleposestnik g. Anton Krois je preskrbel jako lično društveno sobo. K temu jo še oskrbuje s potrebnim kurivom in vse to stori — zastonj. Bodi mu na tem mestu izrečena najtoplejša zahvala!

V odbor so bili voljeni sledeči gospodje: predsednikom Svoimir Jamšek, podpredsednikom Anton Krois, tajnikom Gregor Hrastelj, knjižničarjem Ivan Pečar in blagajnikom Jakob Čaplo. Društvenikom bodo na razpolago sledeči časo-pisi: „Domovina“, „Slovenski Gospodar“, „Naš Dom“, „Kmetovalec“, „Napodni Gospodar“, „Dom in Svet“ in „Jež“. Tudi društvena knjižnica šteje že par knjig, vendar je to vse premalo. Na tem mestu prosimo slovenske rodoljube, podpirajte nas s koristnimi knjigami. Zamejci se Vam že naprej najrajše zahvaljujemo.

Čitalnica si je tudi omislila močen tamburaški zbor. Tamburaši — sami vrli kmetaki fantje

— se že pridno vežbajo. Tako odmevajo poleg slovenske pesmi že mili glas slovenske tamburice po naši prijazni vasi. Delo je pričeto, Bog ga blagoslovi, da bo rodilo stoteren sad!

Narodno-gospodarske novice.

Nekoliko splošnega o umni živinoreji.

(Spisal Adolf Ribnikar.)

Včasih so kmetovalci mislili, da se pečajo z živinorejo le radi gnoja. Po njihovem mnenju ni bila žival nič drugega kakor stroj za izdelovanje gnoja. Moderni svet se je teh zastarelih nazorov že zdavnaj znebil in danes ne le vele posestniki, marveč tudi že kmetje vedo, da re-dimo živino pred vsem zato, da bolje uporabimo doma pridelano krmo. Istočasno uporabimo tudi veliko odpadkov in krmo, katere bi sicer vrgli proč in bi ne dobili zanje niti vinarja. Če pa pridelujemo žito, ga lahko pokrmimo in izpremenimo v drago meso, mesto da bi ga prodali za bore novce. Meso tudi lažje prodamo kakor žito. Isto se poleg mleka in masla vedno lahko prda. Prodaja pa je od dne lažja, ne le, ker se večja število ljudi, ampak osobito radi tega, ker kulturnejši ljudje uživajo več mesa in manj drugih kmetijskih produktov.

Razume se, da včasih niso — morda ravno radi zgoraj omenjenega naziranja — oskrbovali živine tako kot danes. Šele potem, ko so uvideli namen živinoreje, so tudi spoznali vrednost živine in se končno uverili, da ista raste sorazmerno z oskrbovanjem. Čm bolj se živina ne guje, tembolj raste vrednost, obratno pa pada. Tako so polagoma z umno živinorejo zopet povzdignili poljedelstvo, katero je pešalo radi bolj in bolj ničeve cene poljskih pridelkov. Opustili so in še opuščajo žitna polja — v naših krajih sejati žito se skoraj res ne izplača, ker so troški večji kakor dohodki, in se niti ne izplača uporabljati kapital, kaj šele zamuda časa in trud — jih izpreminjajo v travnike in senožeti, ker so se pač poprijeli z vso vmeno živinoreje.

Slovenci nimamo neizmernih planot, na katerih bi se govedo lahko paslo kot n. pr. v Južni Ameriki, pač pa male površine senožeti in travnikov. Zato pa tudi ne smemo gledati koliko glav drži gospodar v blevu, marveč le vprašajmo: kako jih oskrbuje in na kak način jih vzreja? Torej pri nas ni ekstenzivne živinoreje, marveč intenzivna. Namen je vzgojevati živino vedno večje vrednosti, v resnici dobro, čistokrvno živino.

Sicer nas taka živina nič več ne stane kot slaba in zanikrna. Razlika med vrednostjo obeh je pa vendarle velikanska. Torej je edinole prava rediti malo plemenske živine in jo dobro krmiti pa negovati, ne pa veliko slabe in še isto stradati pustiti. Siromaku seveda tudi plemenska goved ne more mnogo koristiti, ker radi stradanja ne bi donášala niti toliko dobička kot potrpežljiva, nerazvajena domača kravica.

Tudi na Slovenskem se je zadnje čase hipoma povzdignila živinoreja. Drugod so v to največ pomagale živinorejske zadruge. Pri nas teh še nimamo, ker smo šele v najnovejšem času prišli do spoznanja, da kmeta ne bodo rešili konsumi, pač pa k večjem produktivne zadruge. K tem zadnjim zadrugam prištevamo po nesreči tudi živinorejske. Dokler ni zadruge redi vsakdo poljubna živinčeta. Kakor hitro se pa ista zasnuje, se posestnikom zjasni in v njej vidijo velikansko moč, ki jim kaže isto smer vzreje. Ne vemo, kedaj se osnuje kaka taka druga na Slovenskem. Sicer je pa že čas!

Našo živinorejo je brez dvoma povzdignilo mlekarstvo. Radi njega je število krav poskočilo. Ob enem pa so si uvedli boljše krave pred vsem boljše mlekarice, vsled česar je postala živina splošno več vredna in tudi dražja.

Navadno vzrejamo goved doma, kar je vsekako dobra navada; veliko živine pa tudi kupimo po sejnih in potom prekupevalcev. Vsekako je manj opravila in truda s kupljenim živinčetom. Kdor pa hoče doma živino vzrejati in sicer z uspehom, mora to tudi znati in imeti za stvar veselje. Vzrejanje je umetnost, katero z uspehom izvršuje le razumen in nadarjen kmetovalec. Vsakdo ne doseže v tem dobrih uspehov. Pred vsem treba dobrih oči na pravem mestu,

praktičnega pogleda, ki razlikuje tudi najmanjše živalske oblike, za koje bi se nevede oko niti zmenilo ne. Zato se mora več let vaditi. Vzrejanje zahteva natančno, večletno opazovanje, pridno učenje in primerjanje životnih oblik in lastnosti posameznih živali. Spoznati se mora vse njihove navade in razvade. Kdor se za vzrejanje ne zanima, kdor nima veselja do njega, ne bo nikdar ničesar dosegel. Vsega tega se ne da naučiti iz knjig, pač pa v hlevu. Dobre knjige raditega še ne škodujejo. Ne! Ravno one nas napotujejo, kako naj pazimo, da bomo v resnici z dobičkom in uspehom vzrejali živino. (Dalje prihodnjic.)

Politični pregled.

(Državni zbor.) V seji dne 10. t. m., to se pravi, pred sejo je podal naš poslanec vitez Berks interpelacijo na voditelja justičnega ministristva zaradi jezikovnih razmer pri državnih pravnihstvih na Spodnjem Štajarskem. Interpelacijo bomo v eni prihodnjih številkih priobčili. — Na dnevnem redu je bilo prvo branje konverzijskega zakona. O celi stvari bomo tudi v kratkem priobčili daljšo razpravo. K tej točki dnevnega reda se je oglasilo več poslancev, med njimi tudi dvorni svetnik dr. Ploj, ki je v prvi vrsti obžaloval, da se ne konvertira vsa 4:2 odstotna renta v znesku 5026 milijonov kron, temuč le 3620 milijonov. Zakon se mu zdi nejasen, ker ni jasno povedano, koliko morajo Ogrji prispevati k poplačilu starega državnega dolga. Izrekel se je v imenu „Slovenske zveze“ za sprejetje zakona, ali obresti naj se ne znižajo pod 4%, ker bi bila sicer razna, dobrodelna društva, ki imajo svoj imetek naložen v državni renti, preveč oškodovana. Tudi drugi govorniki so povdarjali, da naj se obrestna mera ne zniža pod 4%. Zakon se je izročil po prvem branju proračunskemu odseku.

(Razprava o vojni predlogi) je v toza devnem odseku dovršena. Nemška ljudska stranka je poslala k domobranskemu ministru deputacijo, da mu naznani svoje zahteve. Od tamkaj je ro malo odposlanstvo k vojnemu ministru Pittreihu. Oba ministra sta jim obljubila, da se bota ozirala na njihove želje. Nemcev se torej vladi ni treba bati.

(V odsek za izpremembo državnozbornskega opravnika) so izvoljeni slovenski poslanci: vitez Berks, dr. Ferjancić, dr. Ploj in dr. Šušteršič.

(Krajski deželni zbor in obstrukcija.) Čuje se, da deluje Körber na to, da bi katoliško narodna stranka v kranjskem deželnem zboru opustila obstrukcijo. Mi zasledujemo to prizadevanje z velikim zanimanjem in s srčno željo, da bi se res posrečilo doseči redno delovanje tega edinega slovenskega deželnega zbora. Kranjska dežela trpi, ker deželni zbor ne deluje, neizmerno gospodarsko škodo, zlasti velja to o kmetemskem stanu, kajti deželni zbor baš kmetemskemu ljudstvu lahko nakloni ugodnosti brez katerih ne more izhajati. In tudi v narodnem oziru je neizmerno škodljivo, da ta edina ugledna slovenska javna korporacija ne posluje. Baš na kranjski deželni zbor stavili so lansko spomlad slovenski akademiki glede vsenčiliške zadeve velike nade, a niso se s svojo akcijo mogli opreti na ta edini slovenski deželni zbor, ker je prišla obstrukcija. Ko bi se ti ljubi Kranjci vendar vsaj zdaj že enkrat za silo pobotali! Po veliki noči nameravajo slovenski akademiki zopet odločno akcijo za slovensko vsenčilišče. Ali se bodo mogli opreti na sodelovanje kranjskega deželnega zbora? Iz Ljubljane smo ob raznih prilikah dobili mi ostali Slovenci mnogo prijetnih in tudi neprijetnih političnih nasvetov, ali bi ne bilo na mestu, ako sedaj oni sprejmejo naš nasvet, da sklenejo „kompromis“, časten in koristen deželi in narodu.

(Trgovinska pogodba s Črno goro.) Avstrijska vlada je doposlala črnogorski vladi noto, v kateri predlaga sklenitev trgovinske pogodbe. Črnogora še ni odgovorila.

(Srbski kralj v Krušedolu.) Srbski kralj Aleksander je prišel s kraljico Drago in spremstvom v sredo 11. t. m. na avstrijska tla, da obišče grob svojega očeta Milana v Krušedolu. Pričakal ga je na zemunskem kolodvoru hrvatski

ban grof Khuen-Hedervary in srbski poslanec Kristić. Po sprejemu, pri katerem je Aleksander omenil prijateljstvo našega cesarja z dinastijo Obrenovićev, se je srbska kraljeva dvojica odpeljala z vlakom v Karlovce od koder vodi pot v samostan Krušedolaki.

(Macedonija.) Turčija retormira, pa kako! Poklicala je vse rezervnike skopljanskega in manastirskega voja pod orožje. Z vojaško silo hoče zadušiti nevarno gibanje, na reforme niti ne misli. Seveda tudi vstaši ne mirujejo. Macedonski odbor je pozval vse bolgarske častnike Macedonce, da odpovedo službo in prestopijo k vstašem. Bolgarija namerava mobilizirati dva voja, ako bi se turške čete zbirale v bližini bolgarske meje.

(Ustava na Ruskem.) Kakor poročajo krajevski listi, je ruski minister notranjih zadev izdelal načrt ustave. Koliko je resnice na tem, bo še le prihodnost pokazala.

(Vstaja v Maroku) še ni pri kraju. Pretendent, o katerem se je pisalo, da je vjet ali pa celo mrtev, je zopet zbral nove čete in od juga mu je prihitel na pomoč njegov sin. Priča kovati je torej poročil o novih bojih in grozotah

Služba občinskega tajnika

z letno plačo 672 K, je razpisana. Prosilci naj svojo prošnjo najdalje do

28. svečana 1903

predložijo z dokazi, da so slovenščine in nemščine v jeziku in pisavi popolnoma vešč.

Županstvo Jurklošter, 9. svečana 1903.

(56)

Župan: ŠMID.

JANEZ BRIŠNIK v Ojstrovški vasi, pošta Sv. Jurij ob Taboru, sprejme (43) 3-3

opekarskega (ciglarskega) palirja

za leto 1903. — Ponudbe do konca februarja t. l.

Služba občinskega sluge

z letno plačo 288 K, je razpisana. Prosilci naj svojo prošnjo najdalje do

28. svečana 1903

predložijo z dokazili, da so slovenščine in nemščine v jeziku in pisavi popolnoma vešč.

Županstvo Jurklošter, 9. svečana 1903.

(57)

Župan: ŠMID.

Stenografa

(58) 2-1

sprejme

dr. Ivan Dečko, odvetnik v Celju.

Naznanilo in priporočilo!

Prevzel sem gostilno na račun od gosp. Antona Turnšek na Rečici. Zagotavljam najboljšo postrežbo. Točil bom samo pristna bizelijska in paška vina.

Poskrbljeno je tudi za prenočevanje.

Dve sobi s kuhinjo imam pripravljene za letovišnike. Podpisani se priporoča slavnemu občinstvu za obilen obisk. (55) 2-1

Matija Puncer.

PRODA SE * lep stavbeni prostor

v Gaberjih, 10 minut iz Celja, pod jako ugodnimi pogoji.

Prostor meri 465 m² klaster in obstoji iz vrta in travnika, pripraven je za kakega obrtnika, ki si želi ustanoviti lastni dom. Cena se izve pri lastniku

(43) 2-2 Jožefu Tabor v Zidanem mostu.

Proda se enonadstropna, prostorna hiša,

v kateri se izvršuje že čez 40 let gostilniška obrt brez vsake konkurence, v trgu Šmarje pri Jelšah, kjer bode glavna postaja nove železnice. S to hišo se proda tudi gospodarsko poslopje, nadalje eden ali vrta in njiva za prikuhe in zelenjadi ter sadonosnik. Omeni se še, da ima ta gostilna tudi

oskrbovalno sprejetišče in postajo za plemenitev konjev ter velik vrt za konje voznikov.

Več pove lastnik

(52) 2-2

JANEZ ANDERLUH V ŠMARJU pri JELŠAH.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

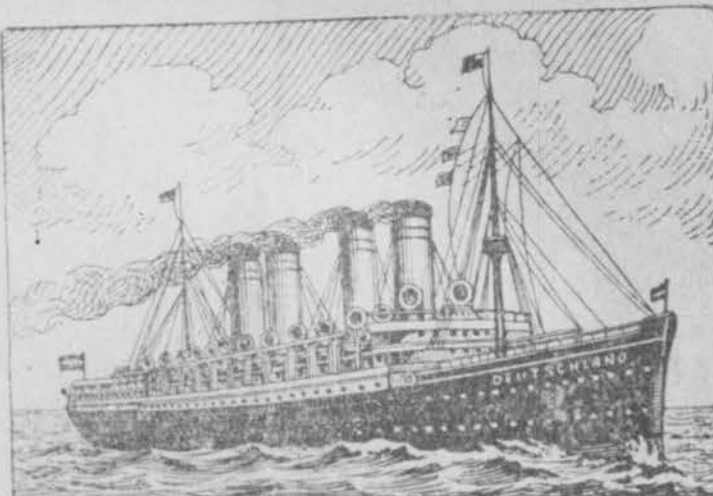
ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 63

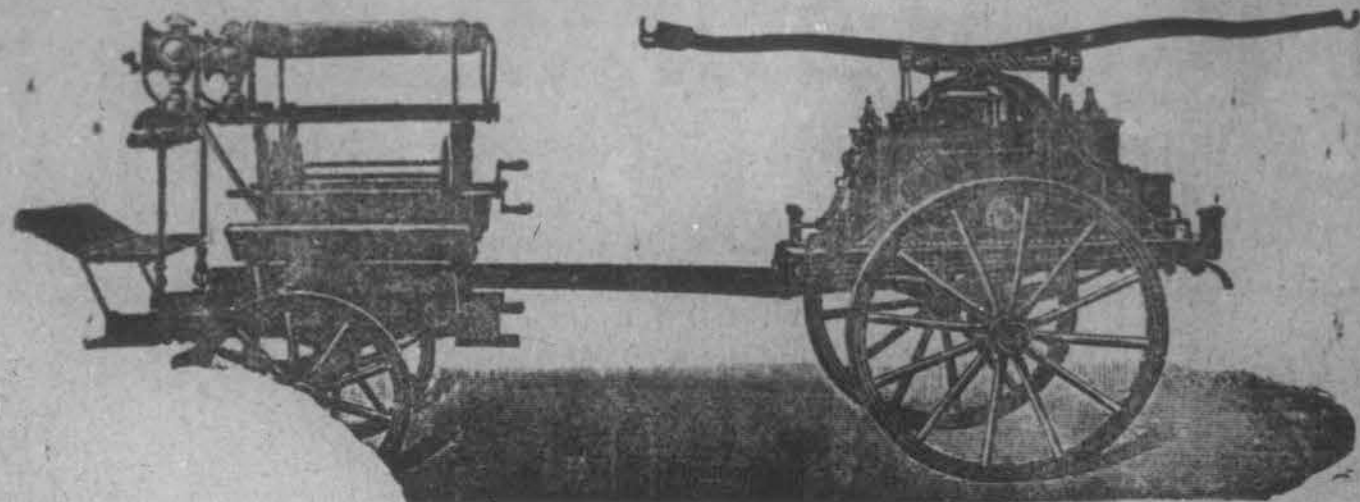
le 6 dni.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Franciškanski cerkvi.

(645) 50-28

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

prilagođena slavim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzavanju in s priredbo,
da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku trih dni — ter ne potrebujejo ispravnega strojevodje; dalje
vse drugo gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijske
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plaćila po dogovoru.

GOSTILNA *****

„NARODNI DOM“

v Laškem se odda takoj v najem. ***

***** Gostilna je na glavni cesti Laško-Celje, zraven kolodvora, brez konkurence. *****

***** Natančnejša pojasnila daje načelstvo „Hranilnice in posojilnice“

(41) V LAŠKEM. 2-2

V najem se da

velika in dobra trgovina - - - - -

- - - z mešanim blagom in prodajo tobaka.

Z blagom ali brez blaga.

Gostilna z lepo kletjo, ledenico in kegljiščem odda se vse skupaj ali vsako posebej na več let. Pisma se prosijo pod „trgovina 4000“ na upravništvo „Domovine“.

(34) 3-3

Učenca

spособnega za trgovino mešanega blaga

sprejme J. RAZBORSEK v Šmartnem pri Litiji na Kranjskem

(54) 4-2

Gostilna se da v najem.

Zraven vrti in njive blizu kopališča. — Več pove upravništvo „Domovine“ v Celju.

(42) 3-2

Prebolski rudnik

v Zabukovici.

Tvrđka STOCKER, HOFFMANN & Comp.

(51) 4-2

prodaja

debeli premog (Stück) per met. stot. K 1-80
srednji premog (Mittel) „ „ „ „ „ 1-60
tako pri rudniku. Premog je vsak čas za dobiti.

Vožne karte in tovarni listi v
AMERIKO
Kralj. belgijski poštni parnik.

Red Star Linie iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.
Koncesijovana od vis. o. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila daje Red Star Linie, Dunaj IV.
Wienergürtel 20 ali pa
Julij Popper, Südbahnstr. Nr. 2, Innsbruck.

Proda se lepa hiša

ki je pripravna za vsacega rokodelca in za vsako
obrt. Hiša nese veliko dohodka in je na naj-
lepšem prostoru na Bregu.

V prvem nadstropju 6 sob, spodaj pa 2
sobi, kuhinja in klet. Lep vrt pred hišo in krasen
razgled na vse kraje.

Cena 6 200 kron. Kupci naj se ogledajo na
Bregu št. 28.

(18) 6-6

„Svoji k svojim!“

= Delavnica za vsa cerkvena dela =

KONRAD SKAZA

St. Ulrich, Gröden, Tirol.

se priporoča za izdelovanje

svetnikov, altarjev in vseh
v to stroko spadajočih del. ooooooooooooo

Za vsa naročila originalne fotografije mojih
del. Spričevala na zahtevanje. (35) 12-2

Za vsako slovensko naročilo ooooooooooooo
od 100 K
umetno rezljano raspelo zastoj. ooooooooooooo

(444)

Trganje

v rokah in nogah preneha pri vsako-
mur v teku trih dni, kdor rabi.
Antirheumin-mazilo. Cena
steklenici s točnim na-
vodilom in poštino,
ako se denar na-
prej pošlje
glđ. 1 20.

Vse želođne.

bolezni, težko prebavo,
zlasti pri pomanjkanju teka,
riganju in drugih želođnih slabostih, pri
krču in prenapetem želođcu, zaslinjenju, navalu
krvi v glavo ozdravlja

Kašelj

izgine po uporabi trpotčevega soka
in francoskega čaja. Cena sku-
paj s poštino, ako se de-
nar naprej pošlje 1 glđ.
40 kr. Ako je ka-
šelj zastarel, se
jetreba dalje
zdraviti

življenski balzam**„SALVATOR“**

Čisti kri ter je brezpogojno najboljšo domače sredstvo za vsemogoče notranje
in zunanje bolesi.

Pomada
iz lilij

za lice in roke. Solnč-
ne pege, zakažni črvi in
vse nečistoče izginejo z njeno
uporabo. Cena lončku s pridejanim
milom s poštino, ako se denar naprej
pošlje, 1 glđ. 20 kr.

Cena ovoju 12 flašic 5 K, 24 flašic 9 K, brez poštine, ako

se denar pošlje naprej

FRANA RIEDL-a

„SALVATOR“-lekarni v

Varaždin (Hrvat-
ska.)**Epicarin.**

Mast proti ozeb-
linam in vsakovrst-
nim ranam. Z njeno rabo
izgine srbečica v 24 urah, aše
z nadaljno uporabo izgine ozeblina.
Rane se brzo celijo z rabo te masti.
Cena lončku z navodilom in poštino, ako
se denar naprej pošlje, 80 kr.

Trgovina z železnino „MERKUR“**PETER MAJDIČ**

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
žele. ne, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strašna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

SVOJI K SVOJIM!

Narodni trgovci in obrtniki, katere priporoča slavnemu občinstvu slovensko obrtno društvo v Celju:

Josip Hočevnar

trgovina z modnimi oblekami in konfekcijami za gospode in dečke
CELJE, Kolodvorske ulice šte. 5

priporoča za spomladno sezono svojo bogato zalogo izgotovljenih oblek za gospode in dečke, kakor tudi športne suknje, poršnike in haveloke po najnižjih cenah.

Bogata izber tu- in inozemskega modnega blaga.

Naročila po meri se izvršujejo najelegantneje, natanko in točno.

Rafael Salmič

trgovina z urami, zlatino in optičnimi predmeti
v Celju v Narodnem domu.

Največja zaloga zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur. Jako primerna darila v zlatu in srebru, verižice, uhani, zapestnice, priveski, svetinje, amuleti itd. Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih ur, budilk itd. najnovejših in najboljših. Vse po najnižjih konkurenčnih cenah.

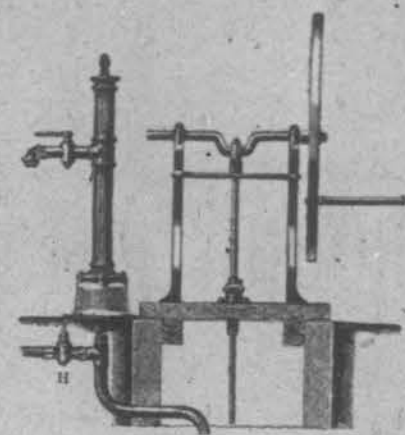
Vsa popravila se izvršujejo ceno in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

IVAN REBEK

stavnbi in umetni ključalničar

CELJE, Poljske ulice, šte. 14

izvršuje vse v njegovo stroko spadajoča dela, kakor železne ograje, vrata, — — — — — šteditnike, vodovode, — — — — — vodnjake i. t. d. Vedno v zalogi

strelne priprave zoper točo.

Vse po najnižjih cenah!

Jakob Omladič

v Gaberjih pri Celju.

Tovarna za sodovico

v sifonih kakor tudi

z limonado in malinovcem.

Izborna kakovost! Postrežba točna! Cene nizke!

Velika trgovina tu- in inozemskega manufakturnega blaga na debelo in na drobno

KAROL VANIČ

Narodni dom v Celju Pri dobrem pastirju
Cesarja Jožefa trg Graška cesta.

Postrežba točna! Cene nizke!

FERDINAND SIKOŠEK

SLIKARSKI IN PLESKARSKI MOJSTER

Nove ulice št. 11 * CELJE * Nove ulice št. 11.

Izvršujem vsa v mojo stroko spadajoča dela, kakor vse cerkvene, sobne in dekoracijske slikarije, črko-slikarska dela na steklo, les itd.

Prevzamem vsa stavbena in pohištvena pleskarska dela, katera izvršujem vestno in po najnižjih cenah.

Martin Kolšek

čevljarški mojster v Celju

se priporoča sl. občinstvu v izdelovanje obuval za gospode in dečke. — Vsa naročila izvršujejo točno, iz najboljšega usnja, dobro in cenó.

IVAN LIKAR

glavni zastopnik banke „Slavije“ v Celju

ima svojo pisarno

v Kovaški ulici (Schmiedgasse) št. 5.

Zavaruje poslopja in raznovrstno blago zoper požar, sprejema tudi vsakovrstna zavarovanja za človeško življenje po najugodnejših pogojih in nizkih cenah; zavaruje šipe in steklo zoper poškodovanje ter ljudi zoper nezgode ali poškodovanje na telesu, kakor tudi dragocene reči, zlatino, srebrnino, denar in raznovrstno blago zoper tatvino in vlom.

JOSIP KREGAR

stavnbi in galanterijski klepar v Celju

izvršuje stavbna in umetna ter sploh v to stroko spadajoča dela. — Častiti duhovščini ter cenjenemu p. n. občinstvu se priporoča za pokrivanje stavb.

Cene jako nizke! Postrežba točna!

PETER KOSTIČ

v Celju, Glavni trg št. 2 (Stajarsko)

priporoča ga trgovcem in preprodajalcem sledeče:

Britve, nože, vilice, žepne nože, pipce, škarje, žlice, različne igle, naprstnike in šila, česalnike, milo, parfem, masti za brke. Gumbi iz kovine in kosti, broše, mosnjice za denar, pasove, biče in bičala, svinčnike, radirke, črnilo, pečat, kamenčke, tablice in skatljice za šolarje. Držala za peresa, knjižice, pisarni in kancelijski papir, barvani in svileni papir, papir v mapah in skatljah, zlato peno, papir za cigarete, zavitke, torbe za učence, skatljice za peresa in držala, lončene, lesene in porcelanaste pipe, ustnike, cevke za cigarete in smotke, krtiče za zobe, za lase in obleko, očala, tehtnice za vino in žganje, termometre in barometre, dreto, špaga, šmis, pipe za sode, košare, harmonike, ogledala v plehu in lesu, meterske mere, balončke itd. — Nadalje: srajce, bele in jačgrove, spodnje hlače, ovrtnike, manšete, povoje, žepne robce; masne, kravate, pavolo, belo in barvano, sukanec v štrcnah in špulah, sukanec za kvačkanje, šmirance, volnene in svilenke trake, različne žnore, kapice, rokavice, solčnike in dežnike, podveze in naramnice, molke, podobice, križe, svetinje, sv. slike itd. itd.

Vse po najnižjih trgovskih in kramarskih cenah.

Edina narodna steklarska trgovina

Fran Strupi

CELJE * Graška cesta št. 4 * CELJE
podružnica v Laškem trgu.

Velika zaloga stekla, porcelana in kamenine.

Vsakovrstno v steklarsko stroko spadajoče blago, kakor svetilnice, zrcala, različni okvirji za podobe, šipe za okna itd. na debelo in na drobno. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in privatnih stavbah, katera se izvršujejo po najnižjih cenah.

Najlepši okraski in dekoracije, jako primerni predmeti za darila in srečolove.

Sl. javne zavode in privatnike opozarjamo zlasti na svojo zalogo higijeničnih pljuvalnikov.

Postrežba točna in solidna!

Anton Kolenc

trgovca s specerijskim blagom, deželnimi pridelki, sadjem in perutnino

== v CELJU ==

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Kupuje po najvišjih cenah vse deželne pridelke, kakor

predivo, suhe gobe, laneno seme, deteljno seme, malisno štupo, orehe, suhe češplje, vsakovrstno žito, sveže hruške, jabolka, fižol itd., sploh vse deželne pridelke in tudi perutnino.

JOSIP LEON

krojaški mojster

v Celju, Gosposke ulice šte. 9

priporoča cenjenemu občinstvu svojo zalogo vsakovrstnih izgotovljenih oblek. — Izvršujem tudi naročila po meri po najnižjih cenah in najnovejših vzorcih ter se najvišje priporočam.

Hijra postrežba! Cene nizke!

Slavnemu občinstvu priporočam svojo najboljšo vpljano

gostilno v Gaberjih

kjer točim vedno sveže, dobro marcno pivo, pristna cena vina ter postrežem z najboljšo kuhinjo po nizkih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

ANTON KOŠTOMAJ.

Josip Koštomaj

gostilničar „pri jelenu“

priporoča svojo

dobro vpljano gostilno.

Mrzla in topla kuhinja

vedno na razpolago!

Anton Topolak

trgovca s specerijskim blagom

v Celju (nasproti Narodnemu domu)

priporoča svojo veliko zalogo vedno svežega blaga po najnižjih cenah. Nadalje priporoča iz svoje zaloge sloviti

konjak grofa R. Keglevicha.

Kupuje in prodaja vse deželne pridelke.

Postrežba točna in solidna.